

която ушъ фалиралий Шимачекъ станалъ управителъ и проговорихъ нѣщо си по чехски, обърна се къмъ мене и каза: „Г-нъ Шимачекъ не остава съгласенъ“.

По това врѣме азъ бѣхъ длъженъ на 1500 д. спомоществатели по единъ левъ отъ предплата на книгата. Въ Софийската Отоманска Банка и въ Народната тамо както и въ Пловдивската подъ порчителството на г-на В. Шопова обръ-

В. Ив. Шоповъ.

щахъ се три мои полица отъ 2600 л. Въ лошо положение испаднахъ. И за прехрана на сѣмейството си пари нѣмахъ. Често пакти отъ единъ приятелъ по 2—3 лева въ седмицата взимахъ. Хозяина енчо Димитревъ помъ метнеше надвечеръ нѣкоя чашка, великий канонъ ни четеше. Нѣмаше и какво да продадемъ изъ кѣщи, защото, слѣдъ съединението такива разбойници нападнаха въ Пловдивъ, които всичко испродадохъ и за които нѣколко думи ше кажемъ по-сетнѣ.